

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXI. Quid sit bonitas & malitia moralis actus humani ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

tem, & voluntatem perfectum. Et ideo communis jam est persuasio, quod qui minus liberè agit, minus delinquit circa objectum malum: & minus meritum habet circa objectum virtutis & bonum. Econtra passio consequens voluntarie exitate à voluntate auget voluntarium, & consequenter etiam peccatum. Unde D. Thom. 1. 2. q. 77. a. 6. dicit: *Signum est magnitudinis ejus (peccati) quia monstrat intensionem voluntatis ad actum peccati, quod sensu verum est, quod quanto quis majori libidine, & concupiscentia peccat, tanto gravius peccat.*

CONFERTIA LXI.

Quid sit bonitas & malitia moralis actus humani?

74. **R**ESOLUTIO: Bonitas moralis actus humani est rectitudo actus secundum rationem, vel legem. Econtra malitia moralis est privatio hujusmodi rectitudinis secundum rationem, vel legem, quæ alias deberet inesse actu. Ita D. Thom. 1. 2. q. 8. a. 1. ubi haec habet: *Omnis actio, in quantum habet aliquid de esse, in tantum habet de bonitate: in quantum vero deficit ei aliquid de plenitudine essendi, quæ debetur actioni humana, in tantum deficit à bonitate, & sic dicitur mala. Quia autem sit illa plenitudo, quæ debetur actioni humanae, ait Scot. 3. d. 36. q. un. bonitas actus moralis est quasi quidam decor illius includens debitam proportionem ad omnia, ad quæ debet actus proportionari; ut potè ad potentiam, ad objectum, ad finem, ad tempus, ad locum, ad modum, &c. Pro horum meliori intelligentia*

Expl.

Explicatur definitio bonitatis & malitiæ moralis actus humani: dicitur itaque I. *Est rectitudo ac-
tu: id est, perfectio seu integritas actus confor-
mita & quasi commensurata suæ regulæ, secun-
dum quam ipsi nihil deest eorum, quæ, in quan-
tum humanus & liber est, habere debet: sicut e-
contrà malitia moralis opposita consistit in defectu
privatione ejusmodi perfectionis & integrita-
tis, quâ nimirum actui vel potentiae aliquid deest
eorum, quæ secundum rectam rationem habere
deberet.* Dicitur II. *Secundum rectam rationem:*
sive dictamen rectæ rationis practicæ: ideò enim
actus formaliter bonus est, v. g. dare Eleemosy-
nam: aut malus, v. g. furari; quia conformis
est, aut disformis dictaminis rectæ rationis, quod
nimis ita operari conveniat, vel disconveniat, de-
ceat, vel dedebeat naturam rationalem. Dicitur
III. *Vt legem.* Actus enim moralis bonus vel
malus dicitur, quatenus sit à principio regulabili
per regulas rectæ rationis, alioquin defectibili: at-
qui experientia notissimum est, non solum voluntati
humanam esse defectibilem in operando, seu
eligendo bonum præ malo, honestum præ inho-
nesto; sed etiam ipsum intellectum in dijudicando
bono & malo, honesto & dishonesto, decente vel
dedecente naturam rationalem: & ideò positæ
sunt leges extrinsecæ, velut Regulæ, quæ regula-
tent ac dirigeant simul & intellectum ad recte ju-
dicandum, & voluntatem ad recte operandum,
upote conformiter ad naturam rationalem, & le-
gem præscriptam.

98. Similiter in definitione malitia moralis, di-

H 4 citur

citur I. Privatio rectitudinis : intellige , secundum
rectam rationem vel legem. II. Rectitudinis debi-
nesse , non enim privatio cuiusvis rectitudinis p-
tentis inesse auctui est malitia moralis seu peccatum
sed illius tantum rectitudinis ; quæ secundum re-
ctam rationem , vel legem deberet inesse. III.
auctui vel potentie. Ut nim : comprehendatur or-
nis malitia peccati , non tantum commissionis , ut
rectitudo deberet inesse auctui ; sed etiam omissio-
nis , ubi rectitudo deberet inesse potentie obligat
ad auctum non omittendum.

CONFERTIA LXII.

Unde actus humanus sumat suam boni-
tatem & malitiam ?

RESOLUTIO generalis : Actus humanus
sumit suam bonitatem & malitiam ex
secè & causaliter ab objecto , fine , & circumstan-
tiis : atque ut bonus moraliter sit , omnia hæc con-
currentia bona cognita sint , est necesse : q[uod] re
malus moraliter sit , sufficit unum aliquid orum
malum cognitum esse. Ita D. Dionysius l. de di-
vin. nominibus c. 4. Bonum est ex integra causa , ma-
lum vero ex defectu cuiuslibet. Et patet ex Scoto:
a. 40. q. 1. ubi dicit : bonitatem moralem actus hu-
mani esse aggregationem omnium convenientium ad
secundum rectam rationem : Conseq[ue]nter sumit
bonitatem ab objecto , fine & circumstantiis
cognitis ; quæ quia multæ sunt , oportet sigillatum
de singulis aliquid proponere , sit itaque

CON-